

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาคือพ่อ ครู และสัจกูรูที่มหัศจรรย์ ท่านไม่มีพ่อของท่านเอง ท่านไม่เคยเรียนรู้สิ่งใดจากใคร ท่านไม่จำเป็นต้องมีกูรู ลูกควรจะจดจำท่านด้วยความมหัศจรรย์อย่างมาก
- คำถาม:** ควรจะมีความใหม่อะไรในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่ดวงวิญญาณจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างง่ายดาย?
- คำตอบ:** เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงเฝ้าแต่ฟังกระแจากพ่อ ลูกมองดูพ่อและพ่อมองดูลูก เป็นการจดจำระลึกถึงเช่นนั้นที่จะชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ การจดจำระลึกถึงนี้ง่ายดายมากแต่ลูกก็ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและไม่ใช่วางกาย เพียงลูกที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานมีศรัทธาว่าพ่อของพวกเราคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและท่านก็ได้มีพ่อของท่านเอง ไม่ได้มีมนุษย์ใดในโลกที่ไม่มีพ่อ ในแต่ละประเด็นและทุกประเด็นจะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก และผู้เดียวที่กำลังให้ความรู้แก่ลูกคือผู้เดียวที่ไม่เคยศึกษาเล่าเรียนเลย ถ้าเช่นนั้นมนุษย์จะศึกษาสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแนนอน กฤษณะก็ศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน พ่อถามว่า พ่อจะศึกษาอะไร? พ่อมาเพื่อสอนลูก พ่อไม่ได้ศึกษากับใคร พ่อไม่เคยรับคำสอนจากใคร พ่อไม่เคยมีกูรูใด ตามแผนของละครค่ายกย่องของพ่อจะสูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแนนอน ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด จะมีใครที่สูงยิ่งกว่าท่านหรือไม่? ไม่มีพ่อ,ครูหรือกูรู พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่มีพ่อ,ครูหรือกูรู ท่านเองนั่นคือพ่อ,ครูและกูรู ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้เป็นอย่างดี ไม่สามารถจะมีมนุษย์เช่นนั้น ลูกต้องจดจำพ่อ,ครูและสัจกูรูเช่นนั้นด้วยความมหัศจรรย์เช่นนั้น ผู้คนพูดว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ท่านคือครูที่เต็มไปด้วยความรู้และเป็นกูรูสูงสุด ท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้นไม่มีมนุษย์คนไหนจะเป็นเหมือนท่าน ท่านต้องสอนลูกโดยผ่านร่างกายของมนุษย์ ท่านต้องใช้ปากเพื่อที่จะสอนลูกอย่างแนนอน หากลูกๆ จดจำสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเรื่องของลูกก็จะสามารถข้ามฟากไปได้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ด้วยการรู้จักท่านว่าเป็นครูสูงสุดความรู้ทั้งหมดก็จะเข้ามาในสติปัญญาของลูก ท่านคือสัจกูรูที่กำลังสอนโยคะแก่พวกเราด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีโยคะกับผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดมีพ่อเดียว ท่านพูดกับดวงวิญญาณทั้งหมดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่ควบคุมเครื่องยนต์หรือร่างกาย ลูกสามารถจะเรียกสิ่งนี้ว่าพาหนะหรือสิ่งอื่นๆ ดวงวิญญาณคือสิ่งหลักที่ควบคุมทุกสิ่ง พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียว ลูกแม้กระทั่งพูดว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกๆ ของพ่อผู้เดียว และแล้วเมื่อพ่อเข้ามาในร่างกายของประชาบิดาบรรพบุรุษมาพวกเราต้องกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดาบรรพบุรุษมากี่จะเป็นพี่น้องหญิงชาย พี่ชายไม่สามารถที่จะแต่งงานกับน้องสาวของเขาได้ ดังนั้นลูกทั้งหมดคือประชาบิดาบรรพบุรุษมากุมารและกุมารี ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชายลูกก็จะกลายเป็นลูกที่น่ารักของชุมชนของพระเจ้า ลูกจะพูดว่าลูกคือชุมชนของพระเจ้าโดยตรง พระเจ้า,บาบากำลังสอนทุกสิ่งแก่พวกเรา ท่านไม่ได้เรียนรู้สิ่งใดจากใคร ท่านสมบูรณ์พร้อมเสมอ อนาคตของท่านไม่เคยลดลงในขณะที่อนาคตของคนอื่นลดลง พวกเรายกย่องชีพบาบาอย่างมาก เป็นสิ่งที่ยากง่ายมากที่จะพูดว่า “ชีพบาบา” เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่เพียงแต่พูดว่า“พระเจ้า” พ่อมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์นั้นสัมผัสหัวใจของลูกในเวลานี้ มีพ่อทางร่างของลูกและพ่อเหนือโลกของลูกด้วยเช่นกัน ทุกคนจดจำพ่อเหนือโลก พวกเขาจดจำท่านเพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดูซิว่าละครนี้เป็นเช่นไร! ลูกจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เพราะลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ในคัมภีร์พวกเขาได้เห็นถึงการบรรพราหะระหว่างเทพและปีศาจ แต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าเราไม่ได้เป็นทั้งเทพและปีศาจ ในเวลานี้เราอยู่ในระหว่างกลางของทั้งสอง ทุกคนเฝ้าแต่บดขยี้สิ่งนี้เข้าไปในลูก นี่คือการละเล่นที่สนุกมาก ในการละเล่นลูกเพียงแค่อุบายความบันเทิงทั้งหมดนั้นคือละครที่มีขีดจำกัดในขณะที่นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งนี้แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่สามารถรู้สิ่งนี้ เวลาที่ลูกได้ออกมาจากยุคเหล็ก ผู้ที่รู้สิ่งนี้ก็สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเห็นละครเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะแล้วละครทั้งเรื่องนั้นก็อยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่านี่คือต้นไม้อิโลกมนุษย์และเมล็ดของต้นไม้นั้นอยู่เบื้องบน พวกเขาพูดถึงภาพลักษณ์ที่หลากหลาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายให้แก่ลูกๆ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ชีพบาบาจะได้เรียนรู้ภาษาจากใคร? ในเมื่อท่านไม่มีครู ท่านจะเรียนรู้ภาษาอะไร? ดังนั้นท่านจะใช้ภาษาของพาหนะที่ท่านได้เข้ามาอย่างแนนอน ท่านไม่มีภาษาของท่านเอง ท่านไม่ได้ศึกษาหรือเรียนรู้สิ่งใดเลย ท่านไม่มีครูของท่านเอง กฤษณะเรียนรู้

ทุกสิ่ง เขามีแม่,พ่อและครู เขาไม่จำเป็นต้องมีครูเพราะเขาได้รับการหลุดพ้นแล้ว เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ลูกบราห์มินั้น สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักครูของลูก เป็นพ่อที่กำลังสอนเรา เวลานี้เราเป็นบราห์มิน เป็นสิ่งที่ชัดเจนอย่างมาก บราห์มินแล้วก็กลายเป็นเทพ... ลูกพูดถึงพระเจ้าว่าท่านรู้ทุกสิ่งแต่ลูกไม่รู้ว่ามีสิ่งไหนคืออะไรที่ท่านรู้ ท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก เมล็ดมีความรู้ของต้นไม้ทั้งหมด เหล่านี้คือเมล็ดที่ไม่มีชีวิตในขณะที่ลูกมีชีวิต ลูกอธิบายความรู้ของต้นไม้ของลูก พ่อพูดว่า พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ที่หลากหลายนี้ ทั้งหมดคือมนุษย์แต่มีความหลากหลาย รูปลักษณะของร่างกายของดวงวิญญาณหนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกับของดวงวิญญาณอื่น นักแสดงสองคนไม่สามารถที่จะเหมือนกันได้ นี่คือการที่ไม่มีชีวิตจำกัด เราไม่ได้อ้างถึงมนุษย์ว่าเป็นนักแสดงแต่เราหมายถึงดวงวิญญาณที่เป็นนักแสดง ผู้คนเหล่านั้นก็พิจารณาว่ามนุษย์เป็นนักแสดง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกดวงวิญญาณคือนักแสดง ผู้คนเหล่านั้นร้ายรำ เช่นที่ผู้คนทำให้ลิงเดินรำ ดังนั้นเช่นกันดวงวิญญาณก็ทำให้ร่างกายร้ายรำ ดวงวิญญาณทำให้ร่างกายเล่นบทบาทของเขา สิ่งต่างๆเหล่านั้นง่ายมากที่จะเข้าใจ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดต้องมาอย่างแน่นอน ไม่ใช่ที่ท่านจะไม่มา มีการเกิดของชีวิตด้วยเช่นกัน พ่อมาเมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา,พวกเขาเฝ้าแต่จดจำจากขณะ แต่ขณะจะสามารถมาได้อย่างไร? เป็นไปไม่ได้ที่จะได้เห็นรูปของขณะด้วยดวงตาคู่นี้ในยุคเหล็กหรือในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นเขาจะสามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? เขาคือเจ้าชายอันดับหนึ่งของยุคทอง เขามีพ่อและครูแต่ไม่จำเป็นต้องมีครูเพราะเขาอยู่ในการหลุดพ้นแล้ว สวรรค์นั้นเรียกว่าการหลุดพ้น บัณฑิตมีความชัดเจน ลูกๆเข้าใจว่ามนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกแสดงบัณฑิตให้เห็นว่าพวกเขาใช้ชาติเกิดกี่ชาติ สกฤตเทพมาก่อนอย่างแน่นอน ชาติเกิดของเขาคือชาติเกิดแรก เมื่อคนแรกได้ถือกำเนิดผู้อื่นทั้งหมดก็ตามเขามา ลูกคิดถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกบางคนก็เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีมากด้วยเช่นกัน เช่นที่เป็นสิ่งที่ย่าง่ายในการศึกษาเหล่านั้น, ดังนั้นนี่ก็เป็นสิ่งที่ง่ายตายยากเช่นกัน มีเพียงความยากลำบากเดียวที่แฝงตัวเท่านั้น มายาสรางอุปสรรคในการจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะมายา,ราวันมีความอิจฉา เมื่อลูกจดจำราม ราวันก็อิจฉาและคิดว่า เหตุใดเขาของนั้นถึงจดจำราม? สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเป็นการล่วงหน้าด้วยเช่นกัน นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกจะเล่นบทบาทเดียวกันกับที่ลูกเคยเล่นในวงจรก่อนหน้านี้ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างเดียวกันกับที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ วงจรนี้ไม่เคยจบสิ้นลง เวลาที่เฝ้าแต่เคลื่อนต่อไป พ่ออธิบายว่านี่คือละครของ 5000 ปี พวกเขาเขียนสิ่งที่แตกต่างกันเช่นนั้นในคัมภีร์! พ่อไม่เคยขอให้ลูกหยุดทำความเลื่อมใสศรัทธา เพราะถ้าลูกไม่สามารถทำต่อไปที่นั่นแล้ว และลูกก็ปล่อยวางจากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกก็จะไม่อยู่ทั้งที่นั่นหรือที่นั่น แล้วลูกก็จะไม่มีประโยชน์ใดๆเลย เหตุนี้เองที่ลูกเห็นว่ามนุษย์บางคนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาได้เลย พวกเขาเพียงแต่เคลื่อนไปในชีวิตเช่นนั้น บางคนพูดว่าพระเจ้าเองได้นำรูปแบบมากมายมาใช้ โอ! แต่นี่คือละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไปที่เฝ้าแต่ชำระรอย เหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นละครโลกที่ไม่สูญสลายที่คงอยู่ตลอดไป เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้และเป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างง่ายสำหรับลูกกุมาริ ผู้เป็นแม่นั้นต้องปีนบันไดลงมาที่พวกเขาเธอก็ปีนขึ้นไป กุมาริไม่มีบ่วงพันธะอื่นใด พวกเขาเธอไม่ได้มีความคิดอื่นใด พวกเขาเธอเพียงแต่สามารถเป็นของพ่อได้ ลูกต้องลิ้มความสัมผัสทางโลกและพยายามที่จะมีความสัมพันธ์เหนือโลก ในยุคเหล็กมีความตกต่ำ ตามละครลูกต้องลงมา ผู้คนของบาร์ตพูดว่าทั้งหมดนี้เป็นของพระเจ้า ท่านคือผู้เป็นนาย ลูกคือใคร? นั่นคือดวงวิญญาณแต่ทั้งหมดนี้เป็นของพระเจ้า ทั้งหมดนี้รวมทั้งร่างกายของลูก ฯลฯ ได้รับมาจากดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดเช่นนั้นและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี พวกเขาพูดว่าทุกสิ่งได้รับมาจากพระเจ้า อังชะ ดังนั้นลูกก็ไม่ควรจะมีชีวิตที่ไม่ซื่อสัตย์ในการดูแลสิ่งที่ให้ไว้กับลูก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่ทำตามการกำหนดของราวัน พ่ออธิบายว่า ลูกคือผู้ดูแลผลประโยชน์แต่เพราะนี่คือขุมทรัพย์ของราวันลูกจึงหลอกลวงตนเองในการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกพูดอย่างหนึ่งและทำอีกอย่างหนึ่ง พ่อได้ให้บางสิ่งแก่ลูกแล้วก็นำสิ่งนั้นไปและดังนั้นเหตุใดลูกจึงรู้สึกเสียใจเกี่ยวกับสิ่งนั้น? พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกของท่านเพื่อที่จะจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของพวกเขา เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ลูกเรียกหา บาบ่า ได้โปรดพาเราไปกับท่านด้วยเถิด! เราไม่มีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของราวัน! ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์ด้วยเถิด! นี่เป็นเพราะลูกเข้าใจว่าลูกไม่สามารถกลับไปได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์พาเราไปกับท่าน! ไปที่ไหน? พาพวกเรากลับบ้าน! ทุกคนพูดว่าพวกเขาต้องการกลับบ้าน ผู้เลื่อมใสศรัทธากษณะต้องการที่จะไปสวรรค์,ดินแดนของกษณะ พวกเขาเพียงแต่จดจำยุคทองต่อไป เป็นสิ่งที่น่ารักอย่างมาก เมื่อคนตายเขาไม่ได้ไปสวรรค์ สวรรค์อยู่ในยุคทองและนรกอยู่ในยุคเหล็ก ดังนั้นแน่นอนการกลับมาเกิดใหม่จะเกิดขึ้นในนรกเช่นกัน นี่ไม่ใช่ยุคทอง นั่นเป็นความมหัศจรรย์ของโลก พวกเขาพูดสิ่งนี้ พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ แต่เมื่อมีใครบางคนตาย,ญาติพี่น้องของพวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ของวงจร 84 ชาติเกิดที่สามารถให้ลูกได้ ลูกเคยคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่ผิด เวลานี้พ่อพูดว่า ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! กษณะไม่สามารถพูดว่าขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เขามีร่างกายของเขาเอง ซึ่งบาบ่าไม่มีร่างกายของท่านเอง นี่คือพาหนะของท่านที่

ท่านสถิตอยู่ นี่คือพาหนะของผู้เดียวนั้นและเป็นพาหนะของผู้นี้ด้วยเช่นกัน มีดวงวิญญาณของผู้นี้เองด้วยเช่นกัน พ่อได้ ยืมร่างกายนี้มาใช้ พ่อพูดว่า พ่อรับการคำจุนของผู้นี้ พ่อไม่ได้มีร่างของตัวเอง ดังนั้นพ่อจะสอนลูกได้อย่างไร? พ่อหนึ่งที่นี้ ทุกวันและถึงลูกเพื่อให้ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองดูพ่อ แม้แต่ร่างนี้ก็ควรจะลืม ฉันมองดูท่านและ ท่านมองดูฉัน ยิ่งลูกมองดูพ่อมากเท่าไรลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ถ้าหากมีและ แล้วจงแสดงวิธีนั้นซึ่งจะทำให้ดวงวิญญาณสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ดวงวิญญาณจะไม่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำของแม่น้ำ คงคา ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตาม ไม่มีพ่ออื่นๆที่เป็นเหมือนผู้เดียวนี้นี้ จัปชีพกรของพวกเขาดูและดู ว่าพวกเขาเข้าใจเพียงพหรือไม่ว่าพวกเขาจะกลับมาอัศจรรย์ใจ? พวกเขาควรจะเข้าใจว่าผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ที่แท้จริง เวลานั้นพ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกๆว่าพ่อคือใคร ลูกรู้ว่าประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยด้วยเช่นกัน เพียงผู้ที่ เป็นของสกุลนี้เท่านั้นที่จะมา ผู้อื่นทั้งหมดจะไปสู่ศาสนาของตนเอง ผู้ที่เคยเปลี่ยนไปสู่อื่นจะปรากฏตัวขึ้นมาและ กลับมาสู่สัดส่วนของเขาเอง เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงให้เห็นต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ คนอื่น ยากนักที่จะเข้าใจ จากเจ็ดถึงแปดคน จะมีหนึ่งหรือสองคนที่ปรากฏตัวออกมาที่คิดว่าความรู้ดีมาก ผู้ที่เป็นของที่นี่ก็จะมี พายุที่น้อยกว่า พวกเขาต้องการที่จะมาที่นี่อีกครั้งเพื่อรับฟังความรู้นี้ บางคนมาที่นี่และหลังจากนั้นพวกเขาก็ถูกแต่งตั้งม ลีส์สันด้วยมิตรอื่นและพวกเขาก็ไม่กลับมาอีกเป็นครั้งที่สอง เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเห็นกลุ่มจะไปงานเลี้ยงปาร์ตี้ พวกเขา ก็ จะเข้าร่วมด้วย พวกเขาพบว่าสิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำ เล่าว่าลูกลืม นั่นคือดวงวิญญาณและไม่ใช่อารมณ์ ลูกลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อรู้ว่าลูกๆได้กลับมาเกลียดด้วยการนั่งบน กองไฟของตัณหาและ ลูกเคยถูกฝังอยู่ในสุสาน นี่คือสิ่งที่ลูกกลับมาเกลียด พ่อพูดกับลูกว่า ลูกทั้งหมดของพ่อเคยถูก เผาไหม้ นี่คือการรื้อร่างที่ไม่มีชีวิตจำกัด มีดวงวิญญาณมากมายหลายล้านที่กำลังจะไปอาศัยอยู่ในบ้านของพ่อ นั่นคือพวก เขาจะอาศัยอยู่ในบราห์มาโลก พ่ออยู่ในความไม่มีชีวิตจำกัด ลูกจะเข้าไปสู่ในความไม่มีชีวิตจำกัดด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าบาปนั้น จะทำการก่อตั้งแล้วก็จากไปแล้วจากนั้นลูกก็จะปกครองอาณาจักร ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดจะกลับไปยังดินแดนแห่ง ความสงบ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แม้ว่าเราวันจะอิจฉาลูกผู้เป็นนักแสดง หากเขาสร้างอุปสรรคหรือนำพาอายุมา อย่าได้มองเห็นสิ่งนั้น แต่อยู่อย่างมุ่งมั่นใน ความเพียรพยายามของลูก เพราะนักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของตนเองโดยเฉพาะในละครนี้ ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูก กำหนดไว้แล้ว

2. อย่าได้มีความไม่ซื่อสัตย์โดยการทำตามการกำหนดของราวัน ในขณะที่ดูแลสมบัติที่มีค่าที่มอบให้กับลูกด้วยความไว้ วางใจ จงขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากทุกคนและอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์

พร: ขอให้ลูกสัมผัสกับความดีในสิ่งที่ไม่ดีและด้วยการมีศรัทธาในสติปัญญาจงกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล จดจำคติพจน์นี้เสมอ อะไรที่เกิดขึ้นแล้วเป็นสิ่งที่ดี สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นก็ดี และสิ่งที่จะเกิดขึ้นก็จะดีที่สุด อย่า ได้เห็นสิ่งใดที่ไม่ดีด้วยสายตาที่ไม่ดี แต่ให้สัมผัสกับความดีแม้กระทั่งในสิ่งที่ไม่ดี เรียนรู้บทเรียนจาก สถานการณ์ที่ไม่ดีนั้น เมื่อสถานการณ์ใดเกิดขึ้น อย่าได้คิดว่า “เกิดอะไรขึ้น?” แต่จงคิดในทันทีว่า นั่นจะ เป็นสิ่งที่ดี ไม่ว่าอะไรที่ผ่านไปแล้วก็แล้วก็เป็นสิ่งที่ดี ที่ใดมีความดี ลูกก็จะเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลเสมอ การมีศรัทธาในสติปัญญาหมายถึงการเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล

คติพจน์: ประวัติของผู้ที่มีความเคารพตนเองและให้ความเคารพผู้อื่นจะดีอยู่เสมอ

*** โอม ชานติ ***